

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Kód materiálu:	VY_12_INOVACE_09_O_CERNE_KOCICCE		
Název materiálu:	O černé kočičce		
Předmět:	ČESKÝ JAZYK - ČTENÍ	Ročník:	2.
Časová dotace:	45 min.	Datum ověření:	2. 5. 2012
Jméno autora:	Mgr. Ludmila Šírová		
Klíčová slova:	Práce s textem, čtení s předvídáním, volné psaní.		
Výchovné a vzdělávací cíle:	Žák se aktivně zapojuje do procesu čtení. Žák formuluje vlastní nápady a myšlenky. Žák si zdokonaluje čtenářské dovednosti.		
Rozvíjené klíčové kompetence:	Komunikativní Sociálně personální		
Anotace, metodický list:	Příprava na vyučovací hodinu rozvíjející čtenářskou gramotnost s využitím schématu E-U-R. V hodině jsou využity aktivizační metody pro práci s textem.		
Použité zdroje:	KROLUPPEROVÁ, Daniela a Miloš KRATOCHVÍL. <i>Draka je lepší pozdravit, aneb, O etiketě</i> . 1. vyd. Ilustrace Markéta Vydrová. Praha: Mladá fronta, 2009, 132 s. ISBN 978-802-0419-996. Ukázka viz str. 85 - 91		

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

EVOKACE:

Volné psaní – po dobu cca 2 min žáci na dané téma píší vše, co je právě napadne. Děti po dobu volného psaní s nikým nediskutují, neškrtají, nebere se ohled na chyby.

Volné psaní na téma: Černá kočka

UVĚDOMĚNÍ SI VÝZNAMU:

Čtení příběhu po očíslovaných částech. Po každé části žáci odhadují, jak se bude příběh vyvíjet dál.

REFLEXE:

Návrat k evokaci.

Doplň tabulku:

<i>Proč se lidé bojí černých koček?</i>	<i>Kdo za to může?</i>	<i>Proč jsou pro nás kočky důležité?</i>

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

O černé kočičce

Daniela Krolupperová, Miloš Kratochvíl

Byla jednou jedna černá kočka, která nosila štěstí. Ale neměla to ve svém kočičím životě lehké.

Kdysi dávno se totiž jednomu skalnímu skřetovi stala v kouzelném lese nehoda. Zakopl o bludný kořen a vykloubil si kotník. Vykloubený kotník bolel, skřet se belhal a strašlivě láteřil. A protože ještě ke všemu zakopl o bludný kořen, zabloudil. S bolavým kotníkem bloudil kouzelným lesem celý týden, než se zase dostal domů do své skřetí sluje. Tahle příhoda ho přirozeně velice rozezlila.

Ke kočičí smůle měl skřet pohodlnou povahu. Vždycky, když se mu něco nepovedlo, hledal vinu všude jinde, jenom ne u sebe. Stejně tomu bylo i tentokrát. Skřet totiž zakopl, protože šel a nedíval se pod nohy. Otočil se po černé kočce, která zrovna v tu chvíli běžela kolem.

Samozřejmě si nepřiznal, že udělal hloupost, nekoukal pod nohy, a proto zakopl! Kdepak! Řekl si, že za všechno může ta černá kočka, po které se otočil. A hned začal po celém kouzelném lese vykřikovat, že černé kočky nosí smůlu. Brrr, strašnou smůlu a je třeba se jim vyhýbat! A křičel tak halasně, že se to doneslo až do světa lidí!

Od té doby se všichni začali černých koček obávat. Sice se jim ty skřetí řeči nezdály úplně pravdivé, ale kdo ví? Co když černé kočky skutečně nosí smůlu?

Černým kočkám nastaly krušné časy. "Huš! Jdeš odsud!" volali lidé, jen co je z dálky zahlédli. Každý je raději obloukem obešel a zavíral před nimi vrátka. Nikdo je nepohladil po srsti, natož aby jim nalil do misky mléko. Černé kočky posmutněly a začaly se lidem i ostatním bytostem vyhýbat.

Až jednoho dne se stalo, že se narodila kouzelná černá kočička. Víly jí daly do vínku mocné kouzlo. Stačilo, aby někdo kouzelnou kočičku pohladil po hřbetě, a hned se mu splnilo přání, na které přitom pomyslel. Bylo to krásné, dobré a mocné kouzlo. Jenomže ho nikdy nikdo nepoužil.

Pokaždé když někdo zahlédl kouzelnou černou kočičku, raději se jí rychle klidil z cesty, aby mu snad podle skřetích řečí nepřinesla smůlu. Nikdo netušil, že zrovna tahle černá kočka nosí štěstí. Kamkoliv černá kočička přišla, všude bylo ticho a pusto.

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Černá kočička z toho byla stejně jako ostatní černé kočky celá utrápená a smutná. "Počkejte, já přece nenosím smůlu!" volala někdy za lidmi a ostatními bytostmi, ale marně. Nikdy jí nikdo nehodil kousek kůrky k snědku. Nikdy jí nikdo nevzal na klín. Nikdy jí nikdo nepohládl. Už se zdálo, že je to dobré kouzlo docela zmařeně.

Až jednoho dne uviděla kočka muže, který před ní nezavřel branku u svého domu. Seděl na lavici na dvorku a tiše se díval na zem. Zdálo se, že si černé kočičky ani nevšiml. To kouzelné kočičce dodalo odvalu a opatrně došla až k němu. Začala se mu pomaličku otírat o nohavice. Teprve po chvíli muž zpozoroval, že u něj stojí kočička. Vůbec mu nevadilo, že je černá.

"Ahoj, čičo," řekl tichým hlasem. Chytil ji, zdvihl, položil si ji na klín a začal ji hladit po hřbetě. Kouzelná kočička spokojeně předla. Za chvíli muž kočičku opatrně zvedl, položil ji vedle sebe na lavici a vešel do domu.

Jakmile za sebou zavřel dveře, bylo z oken slyšet radostný hovor a tichý smích. V tu chvíli se totiž uzdravil maličký chlapec, který v domě bydlel. Stonal velmi dlouho. Muž se ženou se báli, že snad už nikdy nebude v pořádku. Teď se ale nečekaně splnilo jejich největší přání - synáček byl zase zdravý jako řípa.

Stalo se tak samozřejmě proto, že právě na chlapcovo uzdravení muž myslel, když hladil po hřbetě kouzelnou kočičku. I když nevěděl, jak to všechno ve skutečnosti bylo, dobře pochopil, že černá kočka smůlu nenosí. Že jsou to jen takové zlé skřetí řeči.

Od té doby měla nejen kouzelná kočička, ale i všechny černé kočky z okolí v tomto domě vždycky připravenou misku s mlékem.

Teprve teď si lidé a ostatní bytosti uvědomili, že je přece úplně jedno, jestli je kočka černá, nebo bílá. Důležité je hlavně to, jaká je, že loví myši a pěkně přede. Všichni se najednou moc divili, jak snadno sedli na lep zlým skřetím řečem.

A kouzelná černá kočička? Ta pořád chodí světem a plní lidem, kteří nikoho neodsuzují předem, jejich přání.